

DE ZEEVOLKEN (2006)

Geschreven 16 maart 2006 door Evert Jan Poorterman

Hallo lieve lezers,

Gisterenavond heb ik een lezing bezocht van Ex Oriente Lux, het Voorzatisch-Egyptisch Genootschap, afdeling Zutphen/Deventer. De gastspreker was prof. dr. Ed Noort, hoogleraar Oude Testament te Groningen. Het thema van deze avond is: Nieuwe ontwikkelingen in het onderzoek naar de Zeevolken...

DE ZEEVOLKEN

door prof. dr. Ed Noort en Evert Jan Poorterman/Hylke Welling - deel 1

Zowel in het onderzoek naar de literaire bronnen als bij de beoordelingen van het archeologisch materiaal hebben zich de laatste jaren een aantal verschuivingen voorgedaan. In de lezing van vanavond wordt deze ontwikkeling aan de hand van de archeologie van de kustvlakte van Palestina in de 'Vroege IJzertijd' gedemonstreerd.

Voor het eerst zaten we in de kantine en niet in een leslokaal van de voormalige Mariaschool in de oude wijk de Nieuwstad van Zutphen. Slechts 12 geïnteresseerden waren aanwezig om de heer Noort aan te horen. Van de professoren, doktors en doctorandussen die ik tot nu toe volgde bij EOL, geeft Ed Noort mij het gevoel dat hij weet waarover hij spreekt. Geen vage praatjes en geen gedraai en gemier. Hij is helder en duidelijk... hoewel deze man wel overgoten is met een 'gristelijk' sausje. Voorzitter, de heer E. C. Kim, bleek 36 jaren geleden nog met de man te hebben gestudeerd. De heer Kim is predikant en naast mij zat ook een praktiserend dominee. In tegenstelling tot Kim, is de man naast mij gezeten een normaal predikant, hoewel een beetje vrijzinnig. Kim heeft het lef gehad het boek 'De Twaalfde Planeet' van Sitchin te lezen, maar ik heb niet de indruk dat het boek hem 'verlicht' heeft.

Prof. dr. Ed Noort is:

- Hoogleraar in de Israëliische letterkunde-, in de uitlegging van het Oude Testament, de geschiedenis van de Israëliische godsdienst en de intertestamentaire letterkunde (specialisatie onder andere de archeologie van Palestina), - Decaan, portefeuillehouder onderzoek, directeur van het 'Centre for Religious Studies'. Hij werkt in Groningen aan de Faculteit der Godgeleerdheid en Godsdienstwetenschap van de RUG (Rijks Universiteit Groningen, kamer 72, afdeling bijbelwetenschap). Ed Noort nam plaats en de stoel bezweek gelukkig niet onder zoveel gewicht...

Het onderwerp heeft mijn interesse omdat ik de Zeevolken ervan verdenk in relatie te staan met de Feniciërs/Phoeniciërs. In 1999 ben ik prompt lid geworden van EOL om zo in contact te kunnen komen met 'vakbroeders' en zodoende bezocht ik een studiedag in Bilthoven. Ik had net ontdekt dat ik vanuit het Nederlands toegang had/heb tot de vertaalde teksten van Babylonische en Sumerische kleitabletten. Op 17 juni 2000 kwamen een aantal leden bijeen voor de jaarlijkse 'Studiedag', die destijds geheel in het teken stond van de 'Zeevolken'. De sprekers die dag waren; dr. A. Egberts (*De Zeevolken in de Egyptische bronnen*), prof. dr. K. R. Veenhof (*De Filistijnen*

in Palestina) en dr. H. W. Singor (*Wachten op de barbaren: Griekenland, de Zeevolken en de Doriërs*)... en het was een mooie dag! Het wemelde van de wetenschappelijke zwaargewichten en ik zat tijdens de lunch aan tafel met enkelen van hen. Ik besloot deze dag ook te benutten door kontakten te leggen met echte 'assyriologen', kenners van het spijkerschrift. Helaas raadde prof. dr. Th. J. H. Krispijn, docent Sumerisch, mij aan contact te zoeken met Herman Vanstiphout en/of Remco de Maayer om met hen te spreken over mijn vermeende ontdekking. Met deze twee heren had ik al 'contact' gehad, wat niet tot een uitwisseling leidde. Gelukkig maar!

De zeevolken doemen op aan het einde van de Bronstijd en aan het begin van de Vroege IJzertijd... Om de een of andere reden komt er een einde aan de Bronstijd. Dat zou komen doordat de toevoer van koper en tin bemoeilijkt worden. Zodoende zoekt men vervanging en dat wordt ijzer. Het heeft er alle schijn van dat de Zeevolken oorspronkelijk komen van de Peleponnesos, het zuidelijk deel van het Griekse schiereiland, die eerst als Myceense Grieken de regio onderwerpen vanaf 1220 voor de jaartelling. Korte tijd later vallen de Zeevolken met de Libiërs Egypte aan en vanaf 1100-900 komen de Doriërs, Ioniërs en Aeoliërs in beweging. Zij volgen de Zeevolken, die inmiddels op de kusten wonen van Zuid Italië, Sicilië, Turkije, Syrië en Kanaän en de eilanden in de Egeïsche Zee, Kreta en Cyprus. Tijdens de regeerperiode van Ramses II (van 1279 tot 1213) kenden de Egyptenaren de SJERDEN, piraten en huurlingen. Toen Merenptah regeerde (van 1213 tot 1203) kende men de EQWESJ, TERESJ, LEKOE, SJERDEN en SLEKELESJ. Allen bondgenoten van de Libische stammen. Tijdens de regeerperiode van Ramses III (van 1183 tot 1152) duiken de PELESET op en de TJEKER, SJEKELESJ, DENOEN en de WESJESJ, de tegenstanders van farao Ramses III... en toen farao Smendes regeerde (van 1070 tot 1044) waren de DENOEN, SJERDEN, TJEKER en de PELESET nog bekend als 'zeevolken'.

Sommigen hebben geopperd dat de Tjeker misschien wel Friezen zouden kunnen zijn, omdat de naam verwant lijkt aan het Tjeuke-meer in Friesland. Verder is de algemene aanname dat het volken betreft die de zeeën bevaren van de Middellandse Zee... en mogelijk nog verder. In de oudheid werd de Middellandse Zee de 'Witte Zee' genoemd en de Atlantische Oceaan de 'Grote Groene' en de Rode Zee spreekt voor zich evenals de Zwarte Zee. Uit de tijd van Ramses II stamt een tekst waarin de Sjerden worden benoemd; 'De Sjerden, de opstandigen van hart, zij konden niet bevochten worden sinds de eeuwigheid, wanneer zij gekomen waren met machtig hart. Zij voeren in oorlogsschepen midden op zee, terwijl men geen stand voor hen kon houden'... Dat is duidelijk, deze volken bemannen zeewaardige schepen die met gemak kunnen varen in de Middellandse Zee. Maar konden de Vikingen dat ook niet met hun snelle en ranke Drakenschepen. De heer Ed Noort opperde dat de schepen van de zeevolken klein waren en niet geschikt voor zeevaart. De wendbare boten, zoals afgebeeld op de tempel 'Medinet Habu', zijn klein en zijn uitermate geschikt voor gebruik op de rivieren in de Nijldelta... maar zijn de afbeeldingen wel juist?

Een tekst uit de periode van farao Ramses II staat dat hij, de grote farao 'Zijn macht heeft de Grote Groene overgestoken. De Middelste Eilanden zijn bevreesd voor hem. Zij komen tot hem met tributen van hun vorsten. Zijn aanzien is machtig in hun harten'... Hieruit valt op te maken dat de Egyptenaren in staat waren de Atlantische Oceaan over te varen en de 'middelste eilanden' zijn waarschijnlijk de Canarische eilanden en de Azoren... zulke tochten onderneem je niet met kleine scheepjes! [CH: Hier gaat de schrijver de mist in, want de Grote Groene (zie volgende artikel) is de Middellandse Zee en de eilanden zijn Kreta, etc.] Voor de duidelijkheid moet ik nog

wat ophelderen; Ramses I zou geregeerd hebben van 1292-1290, Seti I van 1290-1279, Ramses II van 1279-1213... en Ramses III van 1183 tot 1152. De bekende farao Tutankhe-amon stierf ongeveer 1350 voor de jaartelling, maar deze chronologische orde werd bestreden door Immanuel Velikovsky. Hij stelde een nieuwe chronologie samen, onder andere gebaseerd op een oudheidstest volgens de C-14 methode, waar materiaal uit de graftombe van Tutankhe-amon werd getest. Hij ging naar een zeer vooraanstaand laboratorium in Londen en liet weefsel testen, dat hij van iemand had gekregen die de resten van het stoffelijk overschot van Tutankhe-amon in Caïro beheerde. Uit de C-14 test kwam duidelijk naar voren dat deze beroemde farao stierf in 750 voor de jaartelling en niet rond 1350... Een gat van 600 jaren! Dat betekent dat vrijwel al het gerubriceerde in de chronologie 600 jaren moet opschuiven, in ieder geval vanaf Tutankhe-amon! Zo leefde en regeerde Ramses III dus rond het jaar 700 voor de jaartelling en zijn de 'Zeevolken' vermoedelijk volken die gerelateerd waren aan de Feniciërs en de Grieken... die ook Friezen en Phoeniciërs waren volgens mijn 'gekleurde' Sitchin/Oera Linda-opvattingen.

1.3 Het kolonisatietijdperk (ca. 800/750–600 v.C.)

In de nu volgende periode traden weer grote veranderingen op. Het koningschap verdween overal, behalve in Sparta. De handel, en daarnaast enige kleine industrie, werd steeds belangrijker, vooral ook door de invoering van gemunt geld (uit Lydië). Weer een nieuwe klasse deed zich gelden: de middenstand van gezeten boeren en sociaal vergelijkbare groepen, die de kern van de strijdmacht gingen vormen, en dus ook politieke rechten eisten. Anderzijds kon de grotendeels schrale grond de toenemende bevolking niet meer voeden, en handel en industrie ontwikkelden zich nog niet snel genoeg. Kortom, er kwam overbevolking en spanning op politiek en sociaal gebied. Deze leidde tot een reusachtige kolonisatiebeweging, waarbij het Griekse volk uitzwermden over haast alle kusten van het Middellandse-Zeegebied. Belangrijke moedersteden van zulke volksplantingen waren o.m. Milete (Zwarte-Zeekusten), Chalcis (Groot-Griekenland en Sicilië), Phocaea (moederstad van Massalia, Marseille) en Korinthe (Sicilië). Tenslotte maakte de toegenomen macht van Perzië in het oosten en van Carthago en Etrurië in het westen een einde aan de beweging. Cultureel had Ionië onbetwist de leiding: het is de periode van het opkomende individualisme, o.m. weerspiegeld in de lyrische poëzie. Politiek en militair ontwikkelde Sparta zich tot de machtigste staat.

Tutankhe-amon had een beschadiging aan zijn slaap, zijn borstkas was ernstig ingedeukt en zijn knie was verbrijzeld... wat was er gebeurd? Stierf hij tijdens de jacht, stierf hij door een aanslag of was de oorzaak van een andere orde. Veelweter Hylke Welling weet mij te vertellen dat Tutankhe-amon ten tijde van zijn overlijden een inwijdingsceremonie hield en dat de tempel waar dat plaatsvond instortte... althans dat is zijn lezing. Tezelfdertijd scheurde in Palestina de Tempel van Salomon bijna in tweeën. In het boek Amos staat welk een ramp over de landen kwam... maar dat doe ik wel in deel 2.

Evert Jan Poorterman

Hunab Ku~Galactische Vlinder

De weg naar 2012 is geen weg van uiterlijke technologie.
Het is het Pad van Innerlijke Technologie.

Laatst aangepast door Christa op Vr Feb 04, 2011 5:05 pm; in totaal 2 keer bewerkt

Profiel bekijken Stuur privébericht E-mail versturen Website bekijken
Bericht Geplaatst: Di Feb 01, 2011 4:26 pm

Christa
Site Moderator

Geregistreerd op: 27 Mei 2007
Berichten: 796
Woonplaats: Rotterdam
Onderwerp: Deel 2 Reageren met citaat

Geschreven 27 maart 2006 door Evert Jan Poorterman

Hallo belangstellenden,

Een vervolg op mijn verslag over mijn bezoek aan de lezing van prof. dr. Ed Noort, die voor EOL een lezing in Zutphen voordracht over de Zeevolken...

DE ZEEVOLKEN

door prof. dr. Ed Noort en Evert Jan Poorterman/Immanuel Velikovsky - deel 2

Zowel in het onderzoek naar de literaire bronnen als bij de beoordelingen van het archeologisch materiaal hebben zich de laatste jaren een aantal verschuivingen voorgedaan. In de lezing van vanavond wordt deze ontwikkeling aan de hand van de archeologie van de kustvlakte van Palestina in de 'Vroege IJzertijd' gedemonstreerd.

De Zeevolken zouden vanuit Mycene (Griekenland) naar Kreta zijn gegaan en naar het vasteland van wat nu Turkije is. Ze trekken ook naar Sardinië, Palestina en Egypte. Ze onderwerpen ook Hatusa, een Hittische stad. Ramses III sticht de tempel Medinet Habu, waar op de buitenzijden reliëfs worden aangebracht van oorlogen die Ramses voerde tegen de Zeevolken. In zijn tijd was er geen of nauwelijks een bedreiging vanuit het westen (Lybië) en van uit het zuiden (Nubiërs). Om de 'canon', ofwel de voorstellingen op de muren van de tempel toch gehalte te geven, 'leende' Ramses III enkele oorlogen van zijn vader. Dit deed hij om meer gewicht te geven aan zijn regeerperiode. Hoe groter een gevaar van oorlog en oorlogszuchtige volken, hoe groter zijn aanzien bij volk, vijanden en nabestaanden. Zijn enige werkelijke gevaar kwam uit het noorden; de Zeevolken.

Als een rolwolk komen de Zeevolken, die bestaan uit verschillende stammen, over de zee en over het land. Aangezien de farao de 'logos' is temidden van de chaos, laat hij zien dat hij machtig is. In de Egyptische geschiedenis is dit een centraal thema; ook Egypte als land was de logos temidden van de chaos, ofwel de omliggende landen. Zo wordt in de Egyptische 'iconografie' de farao afgebeeld; oppermachtig! Zijn leger vertoont geen doden, zijn vijanden wel natuurlijk. Die zijn verstrooid in de chaos van de oorlog, worden gevangen genomen, zijn gewond en worden gedood. Als we kijken naar het strijdtoneel op de wanden van Medinet Habu, zien we Zeevolken

met verschillende hoofddekseis; zij met de gehoorde helmen, die met mutsen en degenen met een hoofdtooi. Op de een of andere manier verschilt het soort vijanden nog wel eens, alsof sommige opeens zijn bondgenoten zijn. Bij de zeeslag zien we de hoofdtooidragers en de helmdragers vechten tegen de farao, op andere afbeeldingen zien we in een landoorlog hoofdtooidragers vechten tegen de helmdragers en de legers van de farao. Alsof het om huurlingen gaat en het kan het ook zo zijn dat er inmiddels andere 'internationale' afspraken gelden of nieuwe partnerschappen...

Kennelijk is er in de periode dat Ramses III regeerde (de 12e eeuw voor de jaartelling) veel gaande en gaat de Bronstijd over in de vroege IJzertijd. Er was geen aanvoer van koper en tin, zodat de aanmaak van brons voor wapens en gebruiksvoorwerpen geen doorgang kon vinden. Wat was de oorzaak? Kwam dat door de Griekse oorlog tegen Troje in westelijk Europa, dat in Cornwall (het zuidwesten van Brittannië) de tinmijnen buiten werking kwamen? En in welke tijd bevinden we ons dan? Nog steeds in de 12e eeuw of moeten we rekening houden met de hernieuwde tijdsindeling als gevolg van de C-14 methode die was toegepast op weefsel uit de tombe van Tutankhe-Amon, zoals Immanuel Velikovsky beweerde... dus 600 jaren vroeger! We kijken in het bijbelboek 'Amos' in het Nieuwe Testament en lezen, maar eerst nog naar een tekst van:

Egypte (1187 - 992 v. Chr.) - 20e en 21e dynastie

Ramesses III liet een oorlogsvloot bouwen waarmee hij de 'Zeevolken', die in 1190 met een grote invasievloot Egypte binnen waren gevallen, in de monding van de Nijl versloeg. En hij liet het niet hierbij. Hij richtte een enorm bloedbad aan onder zijn aanvallers, nam (volgens overleveringen) tienduizenden van hun vrouwen en kinderen gevangen en nam honderdduizenden stuk vee in beslag. De Imazighen die niet afgeslacht werden kregen een brandmerk. De naam van de Farao werd op hun huid ingebrand, en hiermee waren ze zijn slaven. Inscripties in het paleis van Medinet Habu vertellen over deze gevechten. Daarmee waren de Libiërs definitief verslagen. Vele van hun maakten nu deel uit van het Oude Egypte, voornamelijk als soldaat in het Egyptische leger.

Maar deze overwinning had hij voornamelijk te danken aan het feit dat de indringers slechts bewapend waren met speren en zwaarden. Ondanks deze overwinning moest hij toestaan dat vele vreemdelingen zich in Egypte vestigden. Velen van hen traden in dienst van het Egyptische leger. Daardoor werd de staat langzaam ondermijnd. Ramesses III werd bij een paleisrevolutie vermoord. De economische toestand verslechterde en er braken opstanden uit, waarbij de koningsgraven in het Dal der Koningen werden geplunderd.

Zijn graftempel Medinet Haboe is de best bewaarde tempel in de omgeving. Deze imposante dodentempel heeft een aanlegsteiger bij de hoofdingang, een herinnering aan het feit dat de huidige weg vroeger een kanaal was. Bijzonder is dat de grote poort de vorm heeft van een Assyrische vesting (wachttorens). Vlakbij de entree staat een kleine grafkapel uit de 25ste dynastie (664-525 v. Chr.). Het gewelf van het allerheiligste is het oudste gemetselde gewelf in Egypte. Rechts op het voorplein ligt de Amontempel uit de 18de dynastie. De eerste pyloon van de tempel van Ramses III zelf laat aan de onderzijde een opsomming van de landen zien die de machtige farao veroverd had. Erboven zie je hoe de farao onder toeziend oog van Amon korte metten maakt met zijn vijanden.

Medinet Haboe

We gaan eens even neuzen in het bijbelboek van de profeet Amos...

Amos 1:2:

En hij zijde: De HEERE zal brullen uit Sion, en zijn stem verheffen uit Jeruzalem; en de woningen der herderen zullen treuren, en de hoogte van Karmel zal verdorren.

Vervolgens worden tal van straffen en maatregelen uitgesproken in de verzen die volgen. Het is een reeks van dreigementen van God om paleizen ter verteren door vuur, hele steden en dorpen uit te roeien en koningen in het gevang te werpen. Alle ellende die in de tussenliggende verzen beschreven worden vangen aan in hoofdstuk 8...

Amos 8:9-10:

En het zal te dien dage geschieden, spreekt de Heere HEERE, dat ik de Zon op den middag zal doen ondergaan, en het land bij lichten dage zal verduisteren.

En Ik zal uw feesten in rouw, en al uw liederen in weklage veranderen, en op alle landen een zak, en op alle hoofden kaalheid brengen; en Ik zal het land stellen in rouw, als er is over enigen zoon, en dezelfs einde als een bitteren dag.

Amos 9:9:

Want ziet, Ik geef bevel, en Ik zal het huis Israëls onder al de heidenen schudden, gelijk als zaad geschud wordt in een zeef; en niet een steentje zal ter aarde vallen.

In Immanuel Velikovsky's boek *Werelden in botsing* (pagina 145) haalt hij de profeet Amos aan. De positie van de aardbol en haar loop was, toen de aarde voor de eerste keer met de aanstormende Komeet in aanraking kwam, nog niet tot rust gekomen: met de woorden van Plato, voor een deel reeds aangehaald, was de beweging van de planeet veranderd door het 'afremmen van haar loop' en maakte 'een schudden van de omwentelingen' door met 'allerlei soorten onderbrekingen', zodat de stand van de planeet 'de ene keer omgekeerd, de andere keer schuin en dan weer ondersteboven was' en zij 'op allerlei manieren naar alle zes richtingen' afdwaalde...

Het is mogelijk dat Amos (8:8-9) de herinnering aan deze gebeurtenis weer ophaalt als hij het heeft over de 'rivier van Egypte' (de watervloed die mogelijk maakte dat Mozes de Rode Zee kon oversteken) toen de aarde opeens opees als een rivier en heen en weer werd gedreven...

Bovenstaande tekst brengt Velikovsky in relatie met de Exodus van Mozes met zijn Volk. We zoeken verder. Na de grote catastrofe uit de dagen van de Exodus gingen er ongeveer 750 jaren, of, na de kosmische beroeringen uit de dagen van Jozua, zeven eeuwen voorbij. Toen, tegen het midden van de 8e eeuw voor de jaartelling deed zich, met korte tussenpozen, een nieuwe reeks van kosmische beroeringen voor (pagina 247). Amos, die in de tijd van Uzzia leefde, begon al voor de 'raash' plaatsvond een kosmische beroering te voorspellen. Amos verklaarde:

(Amos 1:1): twee jaren voor de *raash* dat vuur, gezonden door de Heer, de landen Syrië, Moab, Edom, Ammon en Filistea en ook verre landen zou verslinden met een storm ten dage van de wervelwind

(1:14): Amos onthult het plan van Jahweh. Jahweh ordent de planeten... Op de dag van de naderende natuurramp, zegt Amos, zal er geen plaats zijn om naar te vluchten, zelfs niet de berg Karmel, rijk aan grotten. Amos werd vervolgd en gedood, maar dat maakte geen einde aan zijn voorspellingen...

De catastrofe sloeg toe en hoe! 'Plotseling begon de aarde zo hevig te beven dat er een grote bres in de Tempel (van Salomo) viel. Ten westen van Jeruzalem werd een halve berg afgespleten en naar het oosten geworpen...'

Volgens Immanuel Velikovsky bevinden we ons nu in het jaar -747. In dat jaar werd in het Midden-Oosten een nieuwe kalender ingevoerd, dat jaar staat bekend als 'het begin van het tijdperk van Nabonasser'. De kalender was het gevolg van een kosmische gebeurtenis, maar van welke aard weet men niet, aldus Velikovsky. Er deed zich tussen -762 en -701 geen zoneclips voor en Uzzia regeerde van -789 tot ongeveer -740. De laatste jaren van zijn regeerperiode, te beginnen met de 'dag van de opschudding' bracht hij in afzondering door, daar hij melaats was verklaard. Vanaf die dag begon men opnieuw de tijd te tellen...

Als die gevolgtrekking juist is, vond de ramp plaats in -747. De oude bewoners van Mexico vierden hun 'Nieuwjaarsdag' op een dag die gelijk viel met de 'dag van de grote opschudding'. Ook een tekst van de Sji Tsjing, het oude boek der 'Verzen der Chinezen', heeft het over een hemelverschijnsel in die dagen van koning Jen-Jang (rond -776). Overal ter wereld werden

grotten in de rotsen als het beste toevluchtsoord beschouwd. Velikovsky gaat nog enkele pagina's door met voorbeelden van verderf en somt een aantal profeten op die ook grote rampen hebben voorspeld... en ik kan niet anders dan concluderen dat Velikovsky toch verhaalt van de laatste voorbijgang van de grote planeet der goden; Gud, ofwel de HEER of HEERE. Velikovsky meent echter dat Venus een komeet was en dicht langs Gaia kwam. Sterker nog; hij meende dat Venus in de 15e eeuw voor de jaartelling met onze planeet in botsing kwam en in de 8e eeuw met de planeet Mars... Venus zou weggeschoten materiaal zijn, afkomstig van Jupiter!

Velikovsky had geen weet van het bestaan van de 12e planeet en als hij fout zit met zijn C-14 datering van het weefsel uit het graf van Tut-Ankhe-Amon, dan bevinden we ons nog steeds ergens rond 1500 voor de jaartelling en dicht bij de door mij gestelde tijd dat de 12e planeet voor het laatst voorbijkwam. Tussen 1588 en 1550 (en in het Oera Linda Boek in -1565) kwam de grote komeetachtige planeet voor het laatst voorbij. Zijn voorbijgang verstoortte de banen van de planeten. Zodoende kunnen Mars en Venus dichterbij en verderaf gekomen zijn en raakte onze planeet, mede door hun gravitatiekrachten, ook verstoord in haar baan... 'De aarde waggelde als een dronkaard'. Niet Venus was de komeetachtige maar Marduk/Nibiru, Gud of Anu is de komeetachtige! Hij trekt door de Asteroidengordel en werpt vuur, as en brandende stenen neer op onze planeet. Velikovsky was warm, zeer warm maar niet warm genoeg! De profetieën van Amos refereren aan een periode ver voor zijn tijd of... In oude teksten van de Maya's is sprake van de stilstand van onze planeet en dat was rond het jaar -1474 en de sterren vielen op de aarde. De vraag is; hoe zuiver en kloppend is onze jaartelling?

Kortom; de Zeevolken moet ik dateren ergens tussen -1588 en -1550 en niet rond het jaar 1100 voor de jaartelling of rond het jaar -747 of is dit onderzoek deel van de chaos die ontstond na de kosmische ramp?!

Evert Jan Poorterman

Hunab Ku~Galactische Vlinder

De weg naar 2012 is geen weg van uiterlijke technologie.
Het is het Pad van Innerlijke Technologie.

<https://2012.forum2go.nl/de-zeevolken-2006-t1482.html>

Zeevolken

Zeevolken, (I) verzamelnaam voor een aantal vreemde volkeren waartegen Merneptah ca. 1219 vC en Ramses III ca. 1190 vC oorlog moesten voeren om Egypte tegen hun inval te verdedigen. Zij heten in het Egyptisch *h3s.tlh3s.tyw n p3 ym* 'vreemd land/of vreemdelingen van de zee'. De overeenkomst van hun namen met die van volksstammen, kuststreken of eilanden aan en in de Middellandse Zee heeft doen veronderstellen dat zij vandaar afkomstig zijn. Men vergelijkt Ekwesj met Achaeërs, Denen met Danaërs, Tjeken met Teucri, Derden met Dardani, Luka met Lyciërs, Teresj met Turrenoi, Etrusken, Sjerden met Sardinië, Sjekelesj met Sicilië. Deze overeenkomsten worden thans door sommigen geheel of gedeeltelijk bestreden en aanpassingen zijn onvermijdelijk, bv. er dient verondersteld dat de Teresj en vermoedelijk ook de Sjerden in die tijd nog hun eerste land bewoonden, resp. Lydië en de Caucasus.

Uit de lijst dienen ook de Haunebut te verdwijnen, de Prehellenen die volgens de gebruikelijke interpretatie 'achter' of 'op de eilanden' woonden; volgens Vandersleyen is *h3w nb. wt* een geologisch begrip, dat betekent 'de aangeslibde oevers van korte waterlopen die in Fenicië van het middelhoge gebergte naar de zee vloeien'.

Alessandra Nibbi heeft bewezen dat bovenstaand *ym* geen synoniem is van *w3b-wr* 'de grote Groene', voor de Middellandse Zee; deze uitdrukking is alleen van toepassing op binnenwateren in het noorden van de Delta, hetzij een groot meer, eventueel met eilanden, hetzij een kleiner watervlak. *S(r)dn n w3d-wr* in P. Anast. II verso (L. Eg. Misc., p. 20, 1.2) betekent dus niet 'Sjerden van de Middellandse Zee' maar wijst erop dat deze krijgsgevangenen in bovenvermeld Delta-gebied gevestigd zijn.

Lit. Helck/Otto 328v; Gardiner 1, 124*-127*, 194*-205*. - H. Grapow, *Ausgewählte inschriftliche Quellen zur Geschichte, Sprache und Kunst der sog. Mittelmeervölker*. A. Ägyptische Quellen (in H. Bossert, *Alt-Kreta*, 3Tübingen 1937, 49-62). C. Vandersleyen, *Les guerres d'Amosis* (Monographies Reine Elisabeth 1, Brussel 1971, 139-174). Alessandra Nibbi, *The Sea-Peoples. A Re-examination of the Egyptian Sources* (Oxford 1972). [Vergote]

(II) Behalve op Egypte richtten de Zeevolken hun aanvallen en plundertochten ook tegen Cyprus en tegen de kusten van Palestina en Syrië. Daar werden verschillende steden door hun optreden zwaar geteisterd; het rijke Ugarit verdween definitief uit de geschiedenis en werd pas in 1928 bij toeval teruggevonden. Het hethitische rijk stortte ineen onder een gecombineerde aanval van Zeevolken en anderen. Een van de Zeevolken, de Filistijnen, vestigde zich metterwoon in de zuidelijke kustvlakte van Palestina; de Sjekers hielden meer dan een eeuw het roversnest Dor bezet.

Het OT is over de Zeevolken zwijgzaam. Dat is begrijpelijk als men bedenkt dat de Israëlieten, behalve met de Filistijnen, weinig met hen te maken hadden.

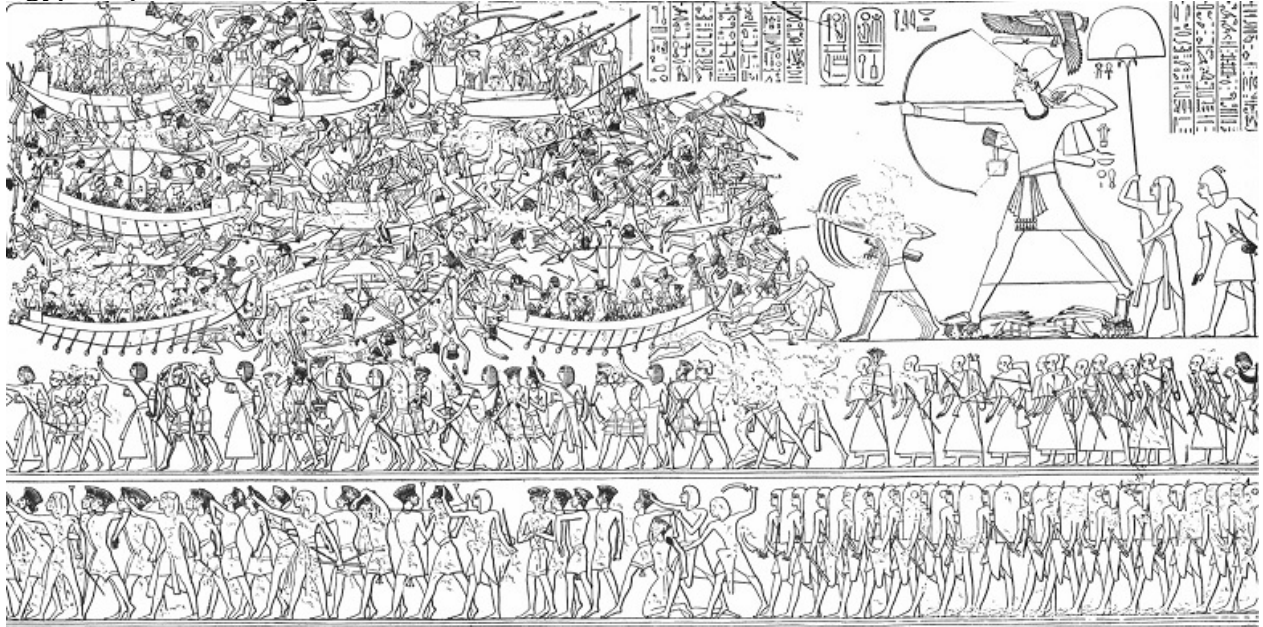
Lit. E. Cassin/J. Bottero/J. Vercoutter edd., *Die altorientalischen Reiche* (Fischer Weltgeschichte, Frankfurt a. M. 1966 12. 200-203, 283-287. - I. Velikovsky, *Peoples of the Sea* (Ages in Chaos 4, London 1977). N.K. Sanders, *The Sea Peoples. Warriors of the ancient Mediterranean, 1250-1150 B.C.* (*Ancient Peoples and Places* 89, London 1978). [Nuchelmans]
<https://www.stilus.nl/oudheid/wdo/GRIEKEN/GES/ZEEVOLK.html>

29-11-2016

De chronologie van farao Ramses III en Zeevolken gereviseerd

<https://www.bloggen.be/robertdetelder/archief.php?startdatum=1480287600&stopdatum=1480892400>

Farao Ramses III is vooral bekend door zijn strijd tegen een invasie van zogenaamde zeevolken die in zijn achtste regeringsjaar de Levant en Egypte binnenvielen. Deze strijd waarbij hij de overwinning haalde staat in detail in zijn bewaard gebleven dodentempel te Medinet Haboe in Egypte, op de muren afgebeeld.

De orthodoxe Egyptologie dateerde de regeerperiode van Ramses III van 1182 tot 1151 v. Chr. in de twaalfde eeuw v. Chr., en dit op basis van het veronderstelde gebruik van een Sothis-kalender in het oude Egypte.

In mijn boek *De Zonaanbidder*, 2016, Appendix I, toon ik aan dat de invasie van de zeevolken in het jaar 712 v. Chr. op de tijdsbalk verankerd zit en dat Ramses III een prins en een van de legeraanvoerders van Amonhotep IV was.

De plaatsing van Ramses III op de tijdsbalk in de achtste eeuw v. Chr. heb ik van Dr. Donovan Courville met zijn studie *The Exodus Problem and its Ramifications*, 1971, Volume I, Chapter XVIII. De link met de ketterkoning Achnaton is van mij.

De over land oprukkende zeevolken baanden zich een weg door Amoerroe, in 712 v. Chr. een Assyrische provincie, en vernietigden in hun opmars naar Egypte, alles op hun weg. Het tienstammenrijk was in het jaar 712 v. Chr. al vijf jaar in Assyrische ballingschap en het gebied van Samaria was een Assyrische provincie geworden, waar nieuwe volken door Salmaneser V overgebracht waren. Het gebied van Juda onder de leiding van koning Hizkia beperkte zich tot het bergland, maar kon zich handhaven.

Bij een plaats genaamd Djahi waarvan de exacte ligging tot op heden onbekend is, werd slag geleverd tegen de Zeevolken. Een zegevierende Ramses III rukte daarop Klein-Azië binnen ter vernietiging van het basiskamp van de zeevolken. Exacte namen van veroverde steden in Amoerroe worden in de annalen van Ramses III niet altijd vermeld. Zo is er sprake van een opmarcheren naar 'de' stad van Arzawa, naar 'de' stad van Amor en er is een vermelding van de

stad Tunip die bestormd werd. Tegelijkertijd was er een legeronderdeel dat het tegen de Shosu opnam en de berg van Seir bestormde.

De beschreven invasie van de zeevolken en Ramses' reactie past in het plaatje dat de Bijbel en in het bijzonder het boek Jesaja voor de achtste eeuw v. Chr. weergeeft. De profeet Jesaja hoofdstuk 14/17 gaf een aantal profetieën tegen Filistea, Moab en Damascus. Deze profetieën werden uitgesproken na de dood van koning Achaz van Juda in 722 v. Chr., tien jaar voor de invasie. Jesaja 14:31 Jammer, gij poort; schreeuw, gij stad; sidder, gij gans Filistea! Want uit het noorden komt rook en in de gelederen blijft niemand achter.

De gelijkaardige beschrijving van de volledige vernietiging van steden lezen we ook in de annalen van Ramses III:

"Een kamp werd op een plaats in Amor opgeslagen. Zij richten de bevolking ervan te gronde en zijn land was als iets wat nooit bestaan had." (Ramses III over de zeevolken).

Het Bijbelrelaas van de profeet Jesaja schetst hetzelfde beeld:

Jesaja 15:1 Godsspraak over Moab. Waarlijk, in de nacht is Ar-Moab verwoest, verdelgd! Waarlijk, in de nacht is Kir Moab verwoest, verdelgd.

Jesaja 17:1 De Godsspraak over Damascus. Zie, Damascus wordt weggenomen, zodat het geen stad meer is; het wordt een puinhoop, een bouwval. Verlaten liggen de steden van Aroër...

En ook het snelle verslaan van de zeevolken vinden we bij de profeet Jesaja van de Bijbel vermeld:

Jesaja 17:12-14 Het lot der plunderaars. Wee, een rumoer van vele volken, die rumoer maken als rumoerige zeeën, en een gebruis van natiën, die bruisen zoals geweldige wateren bruisen. Natiën bruisen zoals geweldige wateren bruisen, maar dreigt Hij ze, dan vluchten zij ver weg en worden opgejaagd als kaf voor de wind uit en als een werveldistel voor de storm uit. Ten tijde des

avonds, zie, daar is verschrikking; voordat het morgen wordt, zijn zij er niet meer. Dit is het deel van hen die ons plunderen, en het lot van hen die ons beroven.

Na het debacle in Egypte vestigden verschillende zeevolken zich aan de kust van de Levant nabij Asdod en Dor. Zij werden korte tijd later schatplichtig aan de Assyriër Sargon II als nieuwe Filistijnen in de regio. Door de kroniekschrijvers van Ramses III werden zij als de 'Peleset' op de tempelmuren van het Ramasseum aangeduid en afgebeeld. Andere Griekse volken die zich aan de kust vestigden waren de Danoena en de Tjeker. Het zijn naar deze nieuwe volken in de regio waar bijvoorbeeld de profeet Zefanja (2:4-5) in de zevende eeuw v. Chr. naar verwijst. De 'Keretieten' van de profeet Zefanja zijn een van de zeevolken die zich aan de kust vestigden. De Septuagint-vertalers van de Bijbel naar het Grieks in de derde eeuw v. Chr., hebben het Hebreeuwse woord voor Keretieten vertaald met Kretenzers. Ik neem aan dat zij in hun tijd het vreemde woord Keretieten nog eenvoudig konden identificeren met Kretenzers en hiermee tegelijkertijd de herkomst van dit nieuwe volk aan de kust gaven. Kreta was aldus een van de plaatsen van hun herkomst. Zij waren afstammelingen van de Kittiers, de zonen van Jawan, de zoon van Jafeth, de zoon van Noach:

Genesis 10:2-5: De zonen van Jafet waren Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Mesek en Tiras. En de zonen van Gomer waren Askenaz, Rifat en Togarma. En de zonen van Jawan waren Elisa, Tarsis, de Kittiers en de Dodanieten. Naar dezen zijn de kustlanden der volken in hun landen verdeeld, elk naar zijn taal, naar hun geslachten, onder hun volken. (NBG Vertaling 1951)

De nieuwe Filistijnen van de achtste eeuw v. Chr. waren aldus afstammelingen van Jafeth, de Filistijnen ten tijde van de aartsvaders daarentegen stamden af van Cham.

De vader van Ramses III was farao Sethnakht, de grondvester van de twintigste dynastie, volgens Manetho. In mijn boek TIJD en TIJDEN, 2015, blz. 307-311, ga ik uitvoerig op de twintigste dynastie in. Ik toon onder andere aan dat Sethnakht geïdentificeerd kan worden met farao Sethoos (Griekse naam) van Herodotos die deze farao in de achtste eeuw v. Chr. op de tijdsbalk plaats. Ik vermeldde ook dat de Bijbelse farao So ten tijde van de val van Samaria in 717 v. Chr. hoogstwaarschijnlijk eveneens geïdentificeerd kan worden met farao Sethoos en dat Sethnakht, So en Sethoos één en dezelfde historische persoon waren.

Ramses III en de overige Ramessieden horen aldus ook in de achtste eeuw v. Chr. thuis. Volgens het studiewerk van Courville was de laatste farao van de drieëntwintigste dynastie met de naam Zet, gelijk aan Sethnakht van de twintigste dynastie en een overgangsfiguur tussen de beide dynastieën. De plaatsing van de drieëntwintigste dynastie heb ik ook in mijn werk *'De Zoonanbidder'*, 2016, blz. 33-44, behandelt. Ik veranker hier farao Petubast 's zesde regeringsjaar met het twintigste regeringsjaar van koning Azaria/Uzzia van Juda in 782 v. Chr. Via dit jaartal heb ik de overige farao's van de drieëntwintigste dynastie op de tijdsbalk gerangschikt. Koning Azaria van Juda had ten tijde van Petubast de heerschappij over de Nijldelta met meerdere Joodse garnizoenen in het land gestationeerd. In 748 v. Chr. werd dit leger teruggetrokken. De verankering van Petubast met Azaria heeft als resultaat dat farao Petubast ten tijde van de eerste olympiade in 776 v. Chr. op de troon zat, wat overeenstemt met het bericht van Manetho.

De laatste farao van de drieëntwintigste dynastie met de naam Zet heeft nu een regeerperiode vanaf 730 v. Chr., alhoewel Courville opmerkt dat deze farao in co-koningschap met zijn voorgangers de troon deelde, wat hem een merkwaardige figuur maakt. Zoals eerder vermeld identificeert Courville farao Zet met farao Sethnakht van de twintigste dynastie, de vader van de bekende Ramses III.

Dit alles sluit passend aan bij farao Sethoos van Herodotos en de identificatie van de Griekse naam Sethoos met Sethnakht ligt ook voor de hand. De Sethoos van Herodotos (Boek 2:141) was een tijdgenoot van de Assyriër Sanherib wat hem in de achtste eeuw v. Chr. op de tijdsbalk plaatst. Herodotos schrijft dat farao Sethoos een priester van Hephaitos was wat hem, naar mijn mening, in het bijzonder tot een co-koning en overgangsfiguur maakt. Sethoos werd volgens de faraolijst van Herodotos (Boek 2:147) opgevolgd door twaalf koningen die de macht met elkaar deelden. Dit sluit dan weer passend aan bij de Ramessieden van Manetho die Sethnakht opvolgden. Dr. Donovan Courville verwijst in zijn werk naar de volgende merkwaardigheid, namelijk dat Manetho alleen de twintigste dynastie vermeldt bestaande uit twaalf koningen maar zonder namen te noemen. Het hierna volgende citaat van Courville is opmerkelijk en past in onze revisie van de geschiedenis van de oudheid: “Strangely, these rulers are popularly regarded as representing the total government of Egypt, though, as previously noted, the most outstanding of the group (Ramses III) never claimed to be more than a local prince at Heliopolis.” Het onderlijnt Ramses III als een prins en als legeraanvoerder van een farao van een dynastie die de werkelijke macht had.

Zoals eerder opgemerkt verzeilde de twintigste dynastie als gevolg van het veronderstelde gebruik door de orthodoxe Egyptologie van een dubbele kalender in het oude Egypte, in de twaalfde eeuw v. Chr. op de tijdsbalk. De plaatsing van de twintigste dynastie in de twaalfde eeuw v. Chr. roept echter meer dan één vraagteken op. Zo overrompelden de Zeevolken het Hethietische Rijk, wat maakt dat men dit Rijk in de twaalfde eeuw v. Chr. laat verdwijnen. De Assyriërs echter verwijzen in hun annalen van de achtste eeuw v. Chr. nog naar de Hethieten als zijnde een macht, groter dan de stadstaatjesstatus die de orthodoxie hun gunt.

Te Medinet Haboe in Boven-Egypte heeft Ramses III zijn overwinning op de zeevolken op de muren van zijn goed bewaard gebleven tempel laten afbeelden. De verschillende rassen van de aanvallers zijn goed te onderscheiden, net zoals hun verschillende klederdrachten en wapenuitrustingen. Wat zou moeten opvallen maar nooit aandacht krijgt is het feit dat de afgebeelde aanvallers mager en knokig afgebeeld werden. Dit wijst op de hongersnood die deze volken in hun thuislanden getroffen had, en die de reden voor hun plotselinge massale volksverhuizing was. Wat ook opvalt bij de afbeeldingen van Ramses III is dat het niet alleen soldaten waren die Klein-Azië en Egypte binnenvielen, maar dat ook burgers hen op allerlei vervoermiddelen vergezelden. De invasie van de Zeevolken, in feite een Griekse statenbond, was dan ook een grote volksverhuizing van goed bewapende maar tegelijkertijd wanhopig hongerende mensen op zoek naar nieuwe vestigingsplaatsen. Op de eerder getoonde landkaart merken we dat het gebied van Juda voor een groot gedeelte verschoond is gebleven.

Een verklaring voor de hongersnood en volksverhuizing vinden we in de cyclus van meganatuurcatastrofes die vooral de achtste eeuw v. Chr. de oude wereld getroffen heeft. Jaartallen zoals 800, 790, 776, 761, 748, 735, 722 en 709 v. Chr. heb ik in eerdere afleveringen aangeduid als jaren van meganatuurcatastrofes. Dikwijls betekende zulk een catastrofe de vernietiging van hele oogsten met hongersnood als gevolg.

In mijn recent boek *De Zonaanbidder* begon ik de inleiding met de vermelding van de meganatuurcatastrofe van 800 v. Chr. die in de Bijbel aangeduid wordt als ‘de aardbeving ten tijde van de profeet Amos’. Verder gaf ik aandacht aan de meganatuurcatastrofe van 776 v. Chr., het jaar van de start van de Olympische Spelen, dat in Juda gelijk viel met ‘de aardbeving ten

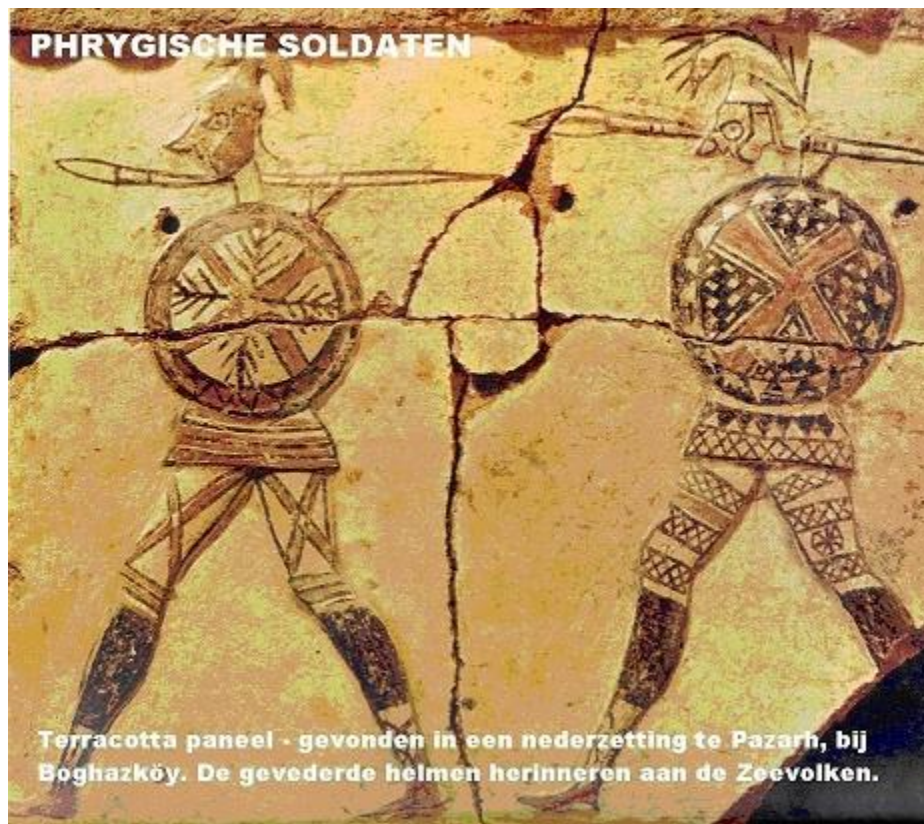
tijde van koning Uzzia'. Deze meganatuurcatastrofe herhaalde zich, volgens het studiewerk van Donald W. Patten, Ronald R. Hatch and Loren C. Steinhauer (*The long day of Joshua and six other catastrophes*, 1973), vierenvijftig jaar en zes maanden later (gereviseerd) in het voorjaar van 722 v. Chr. bij de dood van Achaz van Juda, gepaard gaande met tekenen aan de hemel. Binnen de cyclus van rampen van iedere 54 jaar en zes maanden was er een cyclus van rampen om de dertien jaar gaande. De jaren 761, 748 en 735 v. Chr. kunnen chronologisch als rampjaren ingevuld worden.

Ik meen dat de meganatuurcatastrofe van 748 v. Chr. het startschot voor de volksverhuizing van de Doriërs was. Zij trokken vanuit Thessalië de Peloponnesus binnen waar zij de nieuwe stad Argos stichtten. Het was hier dat volgens de overlevering in 748 v. Chr. onder leiding van Pheidon Olympische Spelen georganiseerd werden. Op hun beurt zetten daarop de autochtone volksgroepen zich in beweging en vestigden zich aan de kust van de Egeïsche Zee in Klein Azië. De Griekse legende over hun held Mopsus past als een juist puzzelstukje in deze periode. Volgens de legende leidde Mopsus zijn leger van Colophon, aan de Egeïsche kust, naar Cilicië waar hij zich vestigde. De gevolgde route is dezelfde weg die de zeevolken namen, merkt ook de orthodoxie op. Als een gevolg van het foutief schikken van de Egyptische Dynastieën op de tijdsbalk zien zij de verbanden niet. Opgravingen te Karatepe in Cilicië hebben een paleis uit omstreeks 700 v. Chr. blootgelegd waarin zich twee grote inscripties bevinden, een in Fenicische, de tweede in Hethietische hiërogliefen. In beide inscripties beroemt de koning van het paleis zich erop af te stammen van het huis Mps of Mopsos (Dr. Arie Dirkzwager, *C&AH* January 1987 Volume IX, part 1, Interaction Aftermath of the Trojan War). Een ander Grieks volk dat Klein Azië binnenrukte waren de Phrygiërs. De Phrygische invallers vestigden hun hoofdstad in Gordium, aan de rivier de Sangarius in westelijk Anatolië, en zij namen het omringende gebied als hun vaderland. Een reeks heuvels, die aan de stadsheuvel aansluiten, zijn bedekt met grafsterpen waaronder de heersersfamilies van Gordium begraven zijn. Het geheel wordt beheerst door een enorme grafheuvel van meer dan vijfenveertig meter hoog, die plaatselijk bekend staat als het graf van Midas. Aan hun oostgrens kregen zij contact met het oprukkende Assyrië en wordt in Assyrische annalen naar hen verwezen. In 712 v. Chr. rukten zij samen met de overige zeevolken langs de landroute naar Egypte op.

Hierna een gedeelte van het relaas zoals Ramses III het heeft laten optekenen:

"...wat betreft de vreemde landen, zij smeedden een complot op hun eilanden. Plotseling waren alle landen in beweging en her en der op het oorlogspad. Geen land kon standhouden tegen hun wapenen, vanaf Hatti, Kede, Karkemis, Arzawa en Alasjia. Zij werden afgesneden. Een kamp werd op een plaats in Amor opgeslagen. Zij richtten de bevolking ervan te gronde en zijn land was als iets, wat nooit bestaan had. Zij trokken voorwaarts naar Egypte, terwijl de vlam voor hen bereid was. Hun bondgenootschap bestond uit Peleset, Tjeker, Sjekelesj, Denyen en Wesjesj. Zij maakten zich meester van de landen tot aan de einden der aarde, vastberaden en vol zelfvertrouwen: 'Onze plannen zullen slagen.'"

De afbeelding staat op een terracotta paneel dat gevonden werd in een nederzetting te Pazarg, nabij Boghazköy. De helm is identiek met de helm die sommige der zeevolken afgebeeld op de tempelmuren van Ramses III droegen. De afgebeelde gevederde helmen worden traditioneel als de hoofdtooi van de Peleset gezien en heeft zich in de vakliteratuur en in Hollywood vastgezet. Dezelfde hoofdtooi kan echter ook bij de Tjeker en de Denyen waargenomen worden.

Het identificeren van de Griekse statenbondvolken is een werk voor specialisten. Enkele volken zoals de Peleset, de Tjeker en de Denyen kunnen met zekerheid geïdentificeerd worden. De Peleset kwamen uit Kreta. De Denyen of Danaana zijn volgens mij met de Phrygiërs te identificeren. De hint voor de identificatie van de Danaana met de Phrygiërs haalde ik uit een plaatsjesboek met een afbeelding van Phrygische soldaten met rond schild en helm met pluimen.

Wie vertrouwd is met het werk van Dr. Immanuel Velikovsky weet dat ik hier wat de zeevolken betreft met een onderdeel van Velikovsky 's werk gebroken heb. Velikovsky meende hen in de vierde eeuw v. Chr. op de tijdsbalk te kunnen onderbrengen. Zijn boek 'Peoples of the Sea' (1977) blijft nochtans een aanrader alleen al voor het uitgebreide supplement over astronomie en chronologie waar het boek mee afsluit. Met vier hoofdstukken haalt Velikovsky de gevestigde Egyptische chronologie gebaseerd op het opkomen van de ster Sirius naar beneden. Als slot van het boek toont hij de struikelblokken van de radiocarbonmethode aan. De studie van Velikovsky blijft overeind en herhaal dat ik alleen op een onderdeel van zijn werk afwijk.

Wordt vervolgd...

Met vriendelijke groet,
Robert De Telder